

استاد سیاح سروجه سال ۱۳۲۵ و ۱۳۲۷
گفته د خطبه الدوله (صف)
مطالع

نام این مجرم به خط خطبه الدوله و گفته استعاره خود در آله عاقله

ص ۸۸ بر سر قلم الدوله

۱۸۴۰۸
۲۰۹۵۷۳

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۸۴۰۸

استاد سیاح که در سال ۱۳۲۳ و ۱۳۲۷
گفته در خطبه الدوله (صفحه ۱۲۸)

تمام این مجموع به خط خطبه الدوله است و گفته استعاره خود در آیه گفته است

ص ۸۸ بر ص ۱۲۸ الدوله

۱۸۴۰۸
۲۰۹۵۷۳

اسلامیای که موجود است ۱۳۲۵ و ۱۳۲۷
گفته شده در خطبه الدوله (صفحه ۱۰۸)

تمام این مجموع به خط خطبه الدوله است و گفته است که از خود در آن آه نماند است

ص ۸۸ در خطبه الدوله

۱۸۴۰۸
۲۰۹۵۷۳

خداست عذبند تا آنکه خدرا بفرست غنی حکومت این درمهران و
 و کمان آن سرودت عمارت در شهر شهر بهر آن در ایست نیست از حق
 و ساریت در آن فضا نورینه بود و همواره صفا ستود و اقویایاب رضایا
 یک پاد در نادایشان خانه را که بهر بند بهیضین حکم جلاله کرد
 و بهیض ظاهر جرات بر در کنایات خاطر خدایت دین تصور مکرر آن
 حاضرند جز از این راه در آله سارده به اداره حق این در دیو صلاح خود
 مکنی صورت بدند و غرض این است بخت با آن خیر نفس و این درخت و
 غرض این بهیض شمه در این در خیر نفس و حق خیریت و له در افق و
 احوال بفرمانی که در رد و گویم در این سر را خدایان نه جوید این
 با هم شرمه طبعی غنیه عوام در این را میسر نمیدانند و آیه قرآن نیست
 در درمحو روزی تا خیر این در زانای کردید خوانند دانت و یا نه
 قوم ادب کفران در زین خدرا ابو عذاب کفر خوانند سخت در این
 موقع خیر که شک و بریزیت در این کس و افق در و است بسیار رضیه و
 اعتدال غنیه در وجود شریعت است در این صورت هر تردید را کفایت
 و بدست اگر خدا را بخند بر خدایان در راه این در خدایان و
 افق در کینه تنه شود بهیض از عدم کنایات و تصور این در کار تصور
 نخواهد که مکه که خدایان و خدایان در تصور را بدی بهیض تردید در خدایان
 و کمال طبع شرفی این خواه نمود و دیدن بهیض و در آله خوانند

باز با بفرستادن جبرائیل بر کلمات لدیقه خدرا خدایت انجانب با نبات حرام
 و بفرستادن و بهیض از صمیم قلب تنه در جبرائیل و خداوند تنه بر زنیات این شهر
 و این را بطوریکه در زدن صدقات شمشه کوفی و مضر فایه و بر زنیات نظر
 یک و در دیو خیریت و صلاح اندیش صورت این در آله در زدن خاطر با این زبانه
 افق با ت طراف در کار خود و از این بهیض غیایم که نظر با هیئت موقع و هر ندر
 دت و در جبرائیل صدقات این را میسر از در عوام مکت طراف کلمات بهیض و
 دقایق حسیک در دین موقع بهیض نظر گویند نه و عیب آن بهیض است بهیض نه
 زیرا که در این این خدایان و کینه شمه در بهیض شمشه و این ضرر این در
 بخود بهیض و خدایان را خدایان بهیض است با شمه که از برای رفار و در آله
 عینه بفرستادن در طراف غنیه در کار خود مکت این در غنیه و تنه او را در آله
 صفات بهیض که چگونگی مردم بهیض و حق آله را بهیض افق و شریعت خود کرد
 حکم بهیض بهیض او را اول و افق و شمشه با آن بهیض با در آله بهیض
 تقدیر کنند در این آله نبی بهیض بهیض و شمشه این در غنیه و شمشه
 در حقیقت دت و شمشه در آله نبی غنیه بهیض و این در زدن بطوریکه در طراف
 دافعه شمشه شریعت است این را غنیه طبع بهیض و شمشه خدایان بهیض
 این را بهیض است این صلاح شمشه شمشه و شمشه دافعه اطراف کار
 شمشه را بهیض در صدد خدایان در آله را بهیض در شمشه در در آله
 برت غنیه در شمشه حضرت شمشه که شمشه در این حق مردم را نبی این
 شمشه بهیض غنیه

مطوف و

آوردن خواهد داشت به باب عدم نفیرت بقصودم خواهد شد و آن صلوات بر حق
که در اصل است و این صفت عادل در نظر دارد و مانع خواهد شد بدینکه میگوید و غیره
و امروز که از حقوق شرعیه غرض میزند و در حقوق مالکیت و عهده کس را از روی
سبب کند طه این دو کارند در حکم خانه کثرت برادر ابراست و البته باید خانه خود
عورت محفزه حفظ نماید و نفیر را نباید بیک بطور قطع منع نه از روی کینه و عناد
که نفیر است بر این اثر و در صورتی که بر نفیر نهاده بر مقتضای حاجت نیست
و بدو حکم است که نفیر را نهاده و نفیر را نهاده و نفیر را نهاده و نفیر را نهاده
شکستند و خود را کسری این صفت داشته باشند بر آنکه و طه این بکار دفع اثر دارد
قطع آن و در آنکه کفارت را چه را نباید در بنات است و در آنکه در دم
در میان هر سال که در آن بار دارد و نفیر اوضاع را با آنکه که اگر روزی قطع می شود
این نوعا جان ما را با تیشه بر دارند و خون ما را در تیشه کنند و بر آنکه بود و چه است
در تیشه افتد از ملک الهی مانده رؤس و صدور آن بود که محبت صبردار
ترمانه بر آنکه میگردند و از آن در هر چه از آن فانی است از نفیر عدل آید و نه
و در آنکه بدین صفت است و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
بدینکه بدین صفت است و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
چه اولی خود خوانده است و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
و بدین صفت است و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
بدین صفت است و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
بدین صفت است و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

۱ میرزا فتح ارفاه رشت پیر محمد رضا اهری رشت

مرحوم خود نماید حاصل رحمت را از وجود این عزیز عابد کرد و نه گنیم به رویه قرم در لاکر اندازد
والله اعلم بکبر میکاه بن کبر عابد ۱۸ شمس آید

(محمد فاضل رزق طریقی بر فردین ۱۱ ص ۲۷)

نه ست خجایع مبرک که آن طهر امددم دام و نه از زکات و جبر خجایع و صقل
 و غیر نفیر را فرستد بنایت اقامه را و ادرام امروزه موقوفه در رسیدن است و ادانگشت
 دارند و همچنین در سر مکر افغانه در حیث رسد اندر عین است و ادفرت عا لطیف و دیگر
 یکو در ابانتر سفر نشسته ز دعوت تربیت زمانه (حقیق)
 جواب نه فرمودیم بلکه ای امیر (۱۳۲۶)

حضرت صفی قصاب میرا کرم اعلیٰ آقا رفیق اعظم زین العزیز مد ظله عصر شنبه ۱۱ وارد
قزینہ دینچہ ارزدن نہ بخشت خداوند بلف کبیر حرکت خلد کو در باب
دارد سبب از ناب و لایق است ہمدلہ رئیس مکرر فتنہ انہا داق حقان انہا نہ خشت
و حکمت ہم میرداد بکونہ فردا عصر حرکت خلد کو ولے سوار را بکونہ تہ بچہ خلد
مکرر رئیس مکرر فتنہ انہا ارزدن کہ بعد حبیب سبب کہتا تر کند فیکہ مجید ار حدیث
نہم دے کلاہ کشیم از سبب زوار را بر تہا در دنا بخورد تہ ام قرار فیکہ خبر بار
مولیٰ و ترجمہ صفی از حضرت نہم ہمدلہ دغم را کہیں (مکمل)
کچھ از طہارہ برشت ۱۷ مئی ۱۳۱۲

نقد و تحریف هر کلمه از طبعی همدم دایم قلم از مکتوبات منترم در ره سوسو بهر تیر کلمات

١ - نظم لفظه رستم الممدود

۲ حین طهر اندام

سالم است با صفا قلب مندر حضرت پریشان نماند که آن روزی اینار عمید تباری و احوال
روسیا و بهانه بدست هارجم دادی و وقت لغو از جانب منی در کدام سید و خسته
چنانکه آن سید را به حضرت طلب ارف و ارفع و هدیه اعزاز و در خبرال قولی و معای
دی حاکم که و گردید که بر نشسته با که تشریف طری غریبه و بکلمه لداله المانم و بجهت مغرور قسم در
این امر داد و نیز فرموده طبع تصویر شد از آن راه حضرت ارف در آن زمان علم بخبر
اکند و کرد که اگر تصویر نگذرد و به نفس تصویر خود عدس و اما که فریاد خانه از این نیز
داد و الا انفس مسلم و هر نبوده و تر و در باطن نخواهد ماند به را خود حضرت ارف
مخزنه بعد در جواب عریضه منکریم که بجز نبینم زنده یا که تاندر شریعت اهدم
و اما دولت و حاکم عادل.

(عرب میهنی)

[illegible]

۱۔ جہانگیر پر سیراز عالمی انٹرنیٹ

چنانچه حضرت انجودرگاه کشته و الطیف را داماد و با کمال الطیف هر دو علم برت و یار و از روی
 نهایت بیخوفی و بی طرفی و حق شناسی تحقیق کنم آیه تبارک و تعالی فدا علم برت نماید
 طاعتی بکنم و در آن راه فرود آید بنا بر سیریم در بیخوفت و در هیچ جا در هیچ کار و براهی
 نفس و طاعتی بکنم چنانچه کرد ام ان شاء الله تعالی (مستطاب)

(نکته از طراز برت ۱۲ ربیع ۱۲۲۶)

علم حکام و ولایات به القابهم چون در شش ماهه جنیه در این نزدیکی بودیم الله است
دافع در صدمات و مردود قتل و افتد نفوس فخر مقدس ملکانه آرد و فخر و طریقه
تائید و توجیه ملت خود را که در این موقع ولادت عذرا و آن بزرگ
و چراغان و شادمانی و نظایر آنرا که عین بر آن حدیث کینه یک سو قوف در ملک
عید در دار الخلافه و می در ولایت یکدیگر ایستادند جانب صحت و ماسورین حکام
صحت اقرار در این باب نمود و فخر خود ملت در مسئله به انصاف جنیه بود
چون چراغان و آتش بازی و تزیین قبر خود را کینه عذر دهنده و از جانب
حکام و ماسورین صحت بایر در اول مقررات عید و آن را بموجب ابر که در همه از
اقبال در این باب بختند و در اول از جهات را بهر تعبیر این ناسیه (عشق).

(لند طراه برشت ۱۵ اسفند ۱۳۲۶)

[illegible]

با یک فتح قوای خاصه در شاه بنده که هر یک مردم را برسانند مقصود با این ترتیب
 و طبعی خالی کردند و در اجده با هم قرآن قسم خوردند با کعبه و این تمام کار شد
 کشته مار از زیر پتیر ذکر اینست دروغ که را میکنند باه زن و بچه دارند زنده و این
 بنیت این که یک نفر شاه دروغ که خائفه و آن بیادنا برود یا پیر شاه با این
 بر سر و در ترک کعبه یا خودی را از سلطنت ~~کنند~~ کند و او بعد را بخت نشین
 شاه میکنند از وقت آنچه تکلیف نگاه در مملکت است خواهم که قهر را
 اینر فیه اگر از رستم خبر و قهر در زیر فریاد شدت نیز باید در طهران در شاه بنده
 یا ایر بهادر که بکشد سلطان کی مقرر بشود که با بابل خان و در سلطنت را
 شدت نیز اینها که در از پیر شاه و از طهران برود و قهر اینها که با یکدیگر
 و با چیز این میرانند رفته از وقت شاه را در آنجا که در این قسم بخورد اگر
 نخواهد غلبت ناصر این شاه و سایر اینها که از ایران سلطنت کند و بی ندرام
 غلبت کرد با سینه با ملت جنگ کند یا که شو یا و فوج را بشیر برود و فتح و
 انظار ام که ام که خواستم از شاه طاعت بکنم اگر ام خواستم از ملت تالار را
 یک طرفه کنیم نخواهد جنگ کند خود را و اما با ملت امر که بود و این
 روز از کشتن کعبه شاه تندر و این که در کشتن از کلارد در از بخیر شد
 دیدن که ام ایر بهادر و این چند نفر از شهر برود و اینست

- ۱ حاج بنی خان
- ۲ میرزا احمد امیر خان قاجار میرزا محمد خان عالم بطلم
- ۳ میرزا محمد حسن میرزا

ایر بهادر با بنده از ندر و در از خودی رفت با شتران از زرگیر برود و این
 رفته از شهر برود و در شاه خانه غصه بکشد و این را وزیر دافه کند بشرط آن
 از خودی هیچ را از شهر بکشد و این را وزیر دافه است خدا مار از زرگیر
 کند با و جو بکشد اینها را برود کند مانند شهر گرام نند و شهر نند است
 غرض است (که ای شاه)

(مکتوب از طهران به رشت ۱۳۴۲)

تقدیر آن تقدیرت کردم که اگر الله تعالی نعمت سلطنت بر وزارت نیز عید و اینها
 انعامات افتاد که آنچه را یک طبع ~~نشد~~ فیه بهی سرانته شربت از د
 رنده من بفرستد آتای نامور رنده من بفرستد را اینها که بکشد
 میدانم که این نامور را سر فرستد بفرستد بفرستد بفرستد بفرستد
 نامورین خدمت آتای نامور آتای نامور آتای نامور آتای نامور
 در روز بعد آتای نامور بفرستد اگر با بانه بفرستد تمام امر را خواهد
 حق کردم بجا و بکشد اگر لازم بدین اسم اعطیت غلم که فرستد در رشت

- ۱ میرزا محمد بدین را از شتران
- ۲ قراخ آقا و میرزا ناصر بن
- ۳ میرزا محمد خان غفران بدین خان امیر احمد لاسر
- ۴ میرزا محمد خان غفران بدین خان امیر احمد لاسر
- ۵ امیر محمد خان بدین خان

[illegible]

۱ قهرمانان بتریز
 ۲ رگزارخانه

ایران فراب کی بجز ایرم حیات ایران بطوریکه دلا فرزند و مجرم صال اعظم فرمای
شروط و در عدد اول (کنتر تو سیم) محبوب است و کله و لیس را راس در کف است
و قدرت به کیفیت که از کله است ستر است عمر غنیمت که هم بعداً در اجار و کله است
سابقه خندان جاد و غایتیم تیار کبه دریا بعداً در امان و کله از غنیمت سفیدی
به این قبر و طر مندوزل و کوب هر کس از معدود خود تبار نماید سر و شمشیر و سات
نکست خواهد شد ایته ملت چنین ایران و فرزند از غنیمت نیز اتمام میدهد کج
شانه را شمشیر هر کس که ندانسته تا حد حتمت ما را در نظر دهم و به پیغمبر از هر
فرزند از غنیمت است غنود (هر غنیمت تا بار)

در عفت از اقامت بود بر انداختن مردم را امر به شستن کند و با رغبت آن نذر براند
آقا میرزا ابراهیم در این مجلس در حاکمیکه یک قلم داد و درست دهنده از پشت پرده
آمدند و دست را برده ام به پیش و استند و خلع غلط تمام شد و دلی فرستاد

مردم بطاعت در مدتی که بپایان رسید و عذر آنرا درم نذر و فضیلت بخانه
چرا که عفت از عفت از فضیلت بدام و آن از پشت در ظاهر به مشرق شد
انچه بر دست از بر انچه گفتند تا نیند فردا به مجلس به نیت اگر بطاعت از اظهار عفت
بر از چشم کلام فتنه نیست برده و چون آن در مردم باز داد و فریاد مکنده
صدا میدادند و بر سر مجلس میزدند و فریاد میزدند که دیدند حرکت فتنه
برند و به بشارت و ترس از بطاعت فرار میفرستادند مردم عتب سرگشته داد و فریاد میکرد
که حرکت از بر دست و آفتاب خلع میزدند و مردم میزدند و فریاد میزدند که نذر عفت
بکفر است و شایع میزدند مردم نذر عفت نذر عفت در این مرتبه آفتاب و شایع
فرستادند که عتب طاعت بر سر و نیت تمام میزدند مردم از عتب از ترس میزدند
تمام میزدند عتب از ترس میزدند و کلام از مردم میزدند و عتب از ترس میزدند
به ناصیه شین نیت نیت عتب طاعت نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
میدادند و امر از ترس نطق میزدند مردم تمام نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب

۱- میرزا امیر قاسم میرزا علی اکبر و مردم عتب

۲- میرزا عابد شاه میرزا علی قاسم و مردم عتب

۳- آقا سید محمد و دیگر کتلهای میرزا آیت الله و مردم عتب

۴- میرزا معطر شاه میرزا شمس قاسم و مردم عتب

میرزا سید محمد و نذر عتب را که آنروز عتب فرستادند و در عتب به نیت عتب
اقامه و دیگر نیت آقا شریف کورد و در میان آن مردم آقا سید محمد به نیت عتب
میدادند و اقامه نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
میدادند آقا سید ریاض به نیت عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
بول میرزا و با بدین آقا و ایل میزدند نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
چون خلع کرد و آفتاب بود از تمام نیت عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
و نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
نیت عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
میرزا سید ریاض و آقا سید محمد و مردم عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
آقا میرزا ایام قاسم نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
و عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب
نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب نذر عتب

۱- مجتهد بهیض

۲- میرزا محمد علی و دیگر کتلهای میرزا سید محمد

۳- آقا سید محمد و دیگر کتلهای میرزا سید محمد

(دکتر زکریا ۱۳ ص ۱۳۲)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

49

[illegible]

۱- بر سرِ مهر خندان افشاند
۲- سرِ زارِ مهر خندان بر سرِ زارِ گشاید
۳- سرِ زارِ گشاید بر سرِ زارِ گشاید

و یک کدوم در فرستادن که از عالم حضرت ملک ایران است که گفته تحقیق کند قریب به ربع
 از شب گذشته بود برکت و خبر سرودست گفته آورد و میگوید که خیالها از آن است قریب
 رحمت و حاله خبره برسد بنظر کویه چندین بیک از آنها برود آوردند بنظر کویه
 جاعتر را خوانا گرفته اند آنرا تحت یک ملک از قریب بالکلیک و غیره میگویند
 و گفته جاعتر را هم گرفته اند و عتر کدوم را که تحقیق شده بود گفت که ضلع خیال از دیر
 باقی تا در آنجا فوت در عبور میگویم که گفت زود در آنجا احتمال برود که به سبب نزد
 هر چه کدوم را قسم بخیزم در باب و به سبب غیر ممکن است در آنجا فوت یا در باب سبب که
 سبب است تمام پیران و کویه میگویند که تحقیق است خیال سبب که در آنجا فوت یا در باب سبب که
 بنظر کدوم را اندر روز جمعه خبر رسد و تقارن طریقه حضرت ملک ایران از تشریف انداخته اند
 بیانش و یا نزول از شب که طعم ترسیت بر بند آقا طاهر امامت را طاعت که
 نصیر را فرستاد و علم و ایمان و توانا بودند و روز شنبه عصر کثرت را میخواستند
 گفت گفته در روز پنجشنبه به است آقا طاهر امامت که از آنجا جدا کرده بر نزد قریب
 رحمت میرود و در روز چهارشنبه در باب و آنجا فوت است بلکه نبیند است انشاء است
 جمع روز شنبه ۲۷ و نظر از حضرت علیه زیارت و نیز مضمون - جناب ملک طاهر
 نیز گفته را اگر از باب که کدوم را رسیده است حضرت اقدس سرور را بر آید که از این مقدمه
 غراب کردن آنجا فوت و خانه ما اطلاع ندانند و هم را فرستادند و قریب اقرین بر آید
 ۱- قریب این سینه را بر کویه است سر از اسیر الله
 ۲- کاران سینه را بر کویه است سر از اسیر الله

بنشیند که کار از کار گذشته بود کمال رحمت و انصاف را در حق آن طاهر برود و از فرستادن و در آنجا
 آوردند خدمت خود را کمال رحمت را فرستاد و فرستاد از سوخت تمام با یک که از خانه طاهر
 برود از بر سر آن کمال انصاف را بطاهر برود و در آنجا انصاف بود و انصاف بود که واقعا جود است
 بخیرم استحضار اقرین سرور را حضرت علیه ملک جهان برانداند از این واقعه افسوس میخورند و
 اظهار انصاف بخرم میکنند و خبر تمام معتمد از تشریف نیز گفته بنا بر است که بقوله
 فرمودند که کمال انصاف را بطاهر برود و در آنجا دارم بباد آوردن با سیر طاهر برود
 بر آید و واقعه خانه غراب کردن با قرآنها را خدا یا فرستاد که در کتب بر آنجا به اطلاع در باب
 امور کار من و انصاف از در محبت است اگر چه اطمینان از راه اخلاص دارم اما
 مضمون با سر رسیده و همه را جمع کنید نیز گفته را بخوانید به هم طاهر اطمینان بر آید که
 استحضار اقرین سرور را بر آید با طاهر برود به انصاف بنشیند کمال انصاف را در آنجا و از آنجا
 برود و اطلاع قبله عالم برود است همه قسم تدبیر خداست فرمود و در آنجا تمام انصاف
 قریب و آدم خانه شرم و ابد و حرکت فدف تا میگویند در صد و دهنده با قرآنها بنشیند به
 انصاف آنچه ندانند و در آنجا است بهر کنید اطمینان بر آید از باب آن طاهر برود که قبله عالم
 کمال انصاف را در آنجا برود و در آنجا محراب و بجای بر آید از آنجا بر آید به طاهر
 بر آید و در آنجا کشته دست از آنجا کشته - جدا ای طاهر جعفری بنظر ضعیف کار
 مبارک سیراندر و کدوم را که در آنجا هم فرمودند در آنجا ای طاهر ای طاهر ای طاهر ای طاهر
 متن سیداد زیارت و باب کمال سید و در آنجا سید و در آنجا سید و در آنجا سید که
 ۱- زنی در کویه و در کاران سینه را بر کویه است سر از اسیر الله

این چهار عبارت اندون و قتر بر آخر دشت بر حرف ر این دیک کلامه گفت آمد قوی
اطاق سفر خانه عبد با برادر رضا و در آن رسید که یک در بنام شیک را از درویش با هم
به عبارت اندون و قتر حیات گذشتند و نگاه کن در آن با هم فراق آید به برادر
نخچه گفت برادر منم تا رسیدیم به چشم چه خبر است از آن در سفر خانه در رو به باغ است قرا
بعثت در سفر خانه قتر به حیات قتر اکرم کنیم از چه؟ بدیم برادر؟ سید حضرت
از آن در رو به باغ و قتر ایوان و قتر حیات بر لبه آب طاهره و اطاعت را عادت کردند
فرمودند که گفت با ما به هم بیاییم از راه فراق در آن روز به هم رفتند و با هم آمدند و گفتیم
عادت دهنده در عبارت یک عواد ترب که هر هفته به قتر ایوان فراق برادر برید
که ریشه بهند که نهان و عبارت برده را عادت کردند آن چادر که در وقت آمدن و رفتن
بر فرزند یک فراق از سر فرستید فرستیدیم آنکه بر دشت سمن چیده گفتیم را که فرستید
دست فرستید و دست فراق در یک رتبه ترب اول را عبارت اندون و حیات
اطاق رتبه فریب به چهار جرات طاهره اما در یک ترب دیگر طاق سفر خانه در
در مائین دردم که به ریت چهار فراق؟ افاد اطاق بر سر از گردافک و در دست
از پشت با هم شیک گفت عبارت یک که در میان قتر ایوان کوتهای بهند دیدیم که
با کلامه در دست گفتیم اما در یک عواد ترب که در دست قتر ایوان به فریب کردن عبارت برده
در در گردافک بهدایریت فراق دردم خدایه دیدن عبارت فریب مؤثر رسید
یک فرقه از اطاعت آمدن بدون فرقه نرگشت اما با کلامه از چه؟ با هم و قتر اکرم با هم
ماده آثار سواد به طرز حسنه را این که بعد از آن که قتر ایوان سر به نه جمع شد بودند

فرع ملک و فرزند حام بنده گشت با یک قریه دم در حمام نوحه شد پروان بنده بود فرقا
بر ایشان گفت مراد غنیه می رسیدن فرزندم با این بکیر دیدم سر حام فرع ملک را
پروان آوردن بنده که به کدام نام گفتن ترسید بوی به بروم خدا بزرگ است فرع ملک منظر
قرین من میگردید رفته تر حیطه نزدیک فراق برسدیم ما چه کردم جوافه ما را فایده
حالا فقر است چه تر حیطه چشم را نرسید خود بکنیک دم صندوق خانه ای نه بود آب
صندوق خانه را بالیدید او هر چه آتال کشیک چادر بدیدید ما را کشیدید اندر ابد اجازت
نمید اندر مادر آتا و کدام واسطه حیطه در جمع بنده تا یک کلاه کشیک را آمدن من
می رسیدن میر کشید در راه فرزند سربسته ای یک چادر نماز که در هم بچسبید بهم فرزندم
گفت یک قریه خود را بچسبید بود یکدیگر کدام گفت که چارند شد یک فراق از بین
بکنیک آمدن من در پنجاه سال بعد چو این را کشید اگر بکشید معترایم کردم بگوید معترای
بیدار است برادر ما که خطون ما را بازند نوزاد غنیه کردند ای اگر حکم شو بهت که بکشید
بکشید فرزند ملک ایران هم مرا بکشید را بدیدید حشرم و کشت که از این خانه فرار گشته گشته
را فرار اید از این راه بایر در راهی خانه بسیرید از این راه را بروید رفتی بهایم که بکشید
ببرید پروان میرد به غارت انچه پدر اید بایر در راهی خانه بسیرید مادر آتا و کدام که
ایر و غنیه تر رسیدن غنیه آتا گشته که بکشید فرزندم که فرزند ملک پروان
در کار خانه بکیریم که کدام ما را صدا کردیم که چون عصر بود باز که رفته بنده در راه از انچه
فقر کرد بنده آن باب به غارت راهم از آن پنهان با غنیه تر آوردن بایر در راه به بکشید

در خانه در دیر خانه بر این فراق اندک آن گشته طبع بود هر طبع بود و در فراق
و کشت با از اول خانه در این فراق را از پشته در آوردم رفیع تر خط این فراق اندک
بسته بود اندام کندیم حدیدیم تر کوه بودیم خانه در دیر خانه در کوه دیر خانه در کوه
تر خط در دیر خانه در دیر خانه بر فراق بود دیدیم بدتر آنکه تر کوه پشته
این فراق هر چه در خانه آنجا که از زمین آلود کردیم گفت باز نمیکشیم بچه طبع هند که
نیز مادر بود ترسیم بود کردیم فراق که در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
فرا کشیم با کشیدیم تر کوه کشیدیم فراق که در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
مار اگر کشیدیم در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
بسته کردیم بگویند در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
آن نزدیم را بدیدیم که از شمع اول فراق که در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
اگر در کردیم نزدیم کشیدیم بود گفت که بگویند که در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
سرایان با کشیدیم نیز تر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
به دیدیم خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
بر دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
شکست کشیدیم و در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
بسته شد با یک فراق که در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
از دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه

سیر نامه انزلی این طبع میر آ کلیم این طبع

خبر کرد بود خنجر از دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر خط تر
خانه نامیدیم پرده کشیدیم با بخت کشیدیم اگر نام را در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
مستعد کردیم در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
بگوید اگر کلام بود بخندیم در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
آدم نیز تر اگر در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
طرح کشیدیم در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
طراف ما را از دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
ایت دیدیم و اما بخت در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
صنعت بود که یک که تا به انداز طاعت دارد خدا در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
به انداز تر که در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
بند از دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
نفر یک چادر در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه در دیر خانه
سیر نامه انزلی این طبع میر آ کلیم این طبع

[illegible]

روزگار در آستانه آمد و رفت کرد خانه مردم ناراحت از جمع آمد باید طاعت پیش از نماز
پنج عادت از شب رفته شد آیم دینم جانم از شب بیدارم خانه پدر سلطان در جلد آمد و در
عظمی رام عزای و عادت کند خانه عضه الطاهره رام که ترشایان بهارستان بود و پیر و جوان
خانه سید معتمد رام عادت و خواب کند در درون و بیرون از آمد بقدر خانه آقا تراب الطاهره
عضه الطاهره یا زنی که خانه آقا تراب الطاهره است خانه نصف از مردم جز و رانای خانه
نمیدانند هر اوضاعیست آقا تراب الطاهره جمع که آمد پیش از نماز کافه را از نو ششم سوره کلمه را به
شمار نو ششم کلمه نصف از قدر زین خا احوال برین رسید و بنویسید در کتابت ملکه ایران
خاتون در کمال ابرو که یار غایت یک کافه نگردد آقا تراب الطاهره بنویسید نمیدانند
حقیر بن محبت بکنند خا در در دادم یک در دست از دست خدایان همه الله رقم دار
ملکه ایران

مکمل

بفرشته و بران را صبا ز قهر صفا
 مگر بهیمن حصه ترسانه کسر
 سخت چون که شو نیر لا خوات
 نظر نصیبت بهشت عید سازد
 که گشته و چون آنچه عالم بزرگ است
 چون کند و صبر اندازد که کند
 بفرشته ز بهشت بخت لاریار

که از خشنه ایران دجانی کیان
 که کند مگر نهانی زیر خاک نهان
 چنانکه مرنه بسنه از زار و حمان
 که بفرشته که خدا را چه جان
 چنانچه با و داد و در سوختن
 بر دیر لزد و سر سبز ز سوختن
 چنانکه و عمن غنوه خدا در فرات

کجاست ملت بانه شمع نژاد بر
 چو سر ز خاک بر آرد و ابر فرمودی
 که خاک سبزه و گلبرگ بر منم بیاد
 یک شمع در نژاد و منم نفس است
 شمع چنانکه را که بر خفا صفت
 بر قمر تر در سبز تر ز ازل بار
 جز از این صفا شمع آن بود بهشت
 غراب کور اگر خانه نرنگ کنی
 یک لطفی نرنگ نرنگ بود که خانه ما
 و لایه ملکات مانده چون شمع می
 فراب کرد و ویران نرنگ
 زبان در از نرنگ خرد و ابر منم را

(حبیب پور از پهلوان برت ۳۴ جلد ۱۳۲۶)

عصه رب بر حصص کتاب آفریننده
 نرنگ دادم کمال شمع را فرستد احوال
 فرنگ ملک کوفی کنیز منم کنده (ملک ایران)

(ملک ایران از پهلوان برت ۳۴ جلد ۱۳۲۶)

خدمت جایتک بهر لکم افهم آفریننده
 دام ۹ به چون بر حبیب کاه مطاع

ببارک بایرین شمشیر و خاندان حکومت کیدین
 مردار افهم دام قلم رحمت و دکنزار و ستر است
 نیرنایشه رئیس مکر فغانه بهر که حکومت جایتک
 و اعیان در لکان دامالای ابدی غنچه طبع نایبه (شیر لطمه)

(ملک ایران از پهلوان برت ۳۴ جلد ۱۳۲۶)

خدمت جایتک بهر لکم افهم آفریننده
 اردو خاندان انصاف جایتک بهر که حکومت کیدین
 بهادر یمن کمال رحمت و دکنزار و ستر است
 مرحمت و دکنزار و ستر فرزند مکر فغانه بهر که حکومت جایتک
 فرزند لکان دامالای ابدی غنچه طبع نایبه (شیر لطمه)
 دانسته عاصم با نظر و حکمت خود بهر لکم افهم آفریننده
 میفرستد بهر لکم افهم آفریننده بهر که حکومت جایتک
 حکمران و دکنزار و ستر فرزند مکر فغانه بهر که حکومت جایتک
 منزل حفظ نظم آن ملکات باشد و دکنزار و ستر فرزند مکر فغانه بهر که حکومت جایتک (شیر لطمه)

(ملک ایران از پهلوان برت ۳۴ جلد ۱۳۲۶)

عصه رب بر حصص کتاب آفریننده
 در حبیب ابر قمر تر خرد و ابر منم را
 آقا بهر لکم افهم آفریننده

و آن تو حضرت علیه پاک تر هست فرستند که چاکر بنده دلت فرود بند اطفال به دست است
 چاکر تنم کند از است که کتا کتیم بهیو آقا حجاب ملک شرع نمی روند که در این شهر
 فرستد حضرت پیرا لدریم حجاب قلم لدریم آفرین داشت پیرا لدریم قلم لدریم که کشت
 حجاب نامی که لدریم از ماندن در باب زیر مالیه ماندن در این شهر است حجاب قلم لدریم
 مجلس در عاقله جمع بند اطفال که کشت که آفرین لدریم در این شهر در حکومت امداد خود از است
 از لدریم در حکومت امداد حجاب قلم لدریم در حکومت امداد حجاب قلم لدریم
 لدریم از ماندن در این شهر اگر فرود مالیه اتم و ملکیت مالیت از است از است از است
 ملکیت که احتیاج مالیت با اتم بر از این لدریم حجاب قلم لدریم پیرا لدریم
 کتا با هم می کند بعد که برخاستیم قلم لدریم حجاب قلم لدریم در این شهر ...
 در این شهر از است حجاب قلم لدریم که کشت که آفرین لدریم در این شهر
 بترب به بند حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 نشسته به در این شهر در این شهر از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 به قرا که از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 کرد که قرا که از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 کنی و حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 یک که از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 برکت به کشت حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 بهیو ایلمی از ماندن در این شهر از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر

۱ در لدریم از ماندن در این شهر

و در این شهر از ماندن در این شهر از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 بهیو ایلمی از ماندن در این شهر از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 یک که از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 برکت به کشت حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 بهیو ایلمی از ماندن در این شهر از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 یک که از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 برکت به کشت حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 بهیو ایلمی از ماندن در این شهر از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر

(مکتوب از لدریم از ماندن در این شهر)

قند که کتا کتیم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 بهیو ایلمی از ماندن در این شهر از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 یک که از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 برکت به کشت حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 بهیو ایلمی از ماندن در این شهر از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 یک که از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 برکت به کشت حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر
 بهیو ایلمی از ماندن در این شهر از است حجاب قلم لدریم از است حجاب قلم لدریم در این شهر

(مکتوب از لدریم از ماندن در این شهر)

و جناب شمس المظنه خانم محضر تاسیه است در کسیت جناب سون برودم بر پادشاه
 شمس است حضرت و الله عظیمه برودم اندر از زبان رحمت نرسد هر کجا بخت آفریده
 سعادت در بابش مرا بختی که کوفه خاک به اندازد از درگاه کورشت نامی بفرماید
 بنام از زبان شمس است در درگاه سعید بر افراق با حواصن ترب اکرام و سعادت
 تیر بر سواد بر کوه که با کسیت و صاحب مضاف در سر اسرار و ترنم عارفانه صاحب
 بهانه رقت ساجده گویا در رقت نیکو تر از آن نیست در پیشگاه شریف بر سر اوقات
 کونین منم بر ایثار او در سعاد خواهد بود و کسیت آزادگاه کرم اهلان نظم عوی بر کینه
 (البر محمد لائنه لعل)

(مکتب از طهران باز دران ۲۵ سال ۱۳۲۱)

اینم شمس بطور که آنکه در شمس به کمال عظمی حضرت در رقت جزیره شمس عظیمه قم زنده
 به کدر با بایان نرسید در هر چه بداند در هر کسیت بداند تا با هیچ در و آفتاب نشین
 و چه کند عابد بر طوق در هر کار را بخیر منته باند و صاحب یک درون فراق و کما
 در جفا حاضر است که تفریح از در شمس نرسید در ان به و مکتب نه بایر است
 باز هم اگر لازم شود خواهد که از ملا نظیف با مانی با کمال سعادت خود تر تر از آن که تا
 کونین نظم نرسد است در هر شمس که در کمال برود و از بجز و تیر شمس برود است یک
 از این به سبب عظیمه انم چه بگوید یک خبر دیگر نیست که آن ۸۵ قمر شمس است میز بر
 عهده که کونین لوفان حکم کمر و بختی و نرسد است این اوقات با کونین که در شمس
 عجل کونین را بر پادشاه

شمس است و در طهران هم در هر چه پادشاه را بختی تر نیاید است آنرا عظمی که بختی
 عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 اگر چه عظیمه انم چه بگوید (کمال شمس)

(مکتب از طهران باز دران ۲۵ سال ۱۳۲۱)

قربان حضرت بکرم در عظمی قهر نرسد و کلام که بر افراق عظمی که در رقت رحمت و
 چو کونین که سبزه دل و نرسد عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 عظمی نرسد و کلام که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 بر رقت عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 در کلمات و کلام که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 کونین عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 بدست است یکبار عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 که عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 اقرام است لازم را بهر خواهد کرد اخبار نرسد عظمی که عظمی نرسد
 بر رقت که عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 بر اقرار عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 و در ان و عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 اله نرسد از نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 اینک نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد عظمی که عظمی نرسد
 قوام ابد در رقت

(جواب مکتوب از سرکار عالی محترم)

حضرت بزرگوار حضرت آیت الله العظمی درویش خانی
لاریجان خلیفه شریف امدادیه قدس سره بنده بر سر تعظیم شایسته
شرف خواهی از درگاه صائب کلمه بیدار و بجز درایت مکتوب بنده
نیست مکتوب را تقدیر جواب هر چه میفرماید استوار و سعادتمند
کاروانی در لاریجان حضرت آیت الله العظمی درویش خانی
مفوضه محترم جواب هر چه میفرماید استوار و سعادتمند
م با کمال دقت شکرنامه را رجوع به خود نموده شرف اطاعت در رعایت
انیت در امانت شکرنامه را نموده با کمال دقت رجوع به خود نموده
که این رفیع الهی را مکتوب بفرستد زودتر شرف جواب بفرستد در این شرف کتب
(مستطیل)

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفنا في الأرض بعده
والجواب مکتوب از سرکار عالی محترم
حضرت بزرگوار حضرت آیت الله العظمی درویش خانی
لاریجان خلیفه شریف امدادیه قدس سره بنده بر سر تعظیم شایسته
شرف خواهی از درگاه صائب کلمه بیدار و بجز درایت مکتوب بنده
نیست مکتوب را تقدیر جواب هر چه میفرماید استوار و سعادتمند
کاروانی در لاریجان حضرت آیت الله العظمی درویش خانی
مفوضه محترم جواب هر چه میفرماید استوار و سعادتمند
م با کمال دقت شکرنامه را رجوع به خود نموده شرف اطاعت در رعایت
انیت در امانت شکرنامه را نموده با کمال دقت رجوع به خود نموده
که این رفیع الهی را مکتوب بفرستد زودتر شرف جواب بفرستد در این شرف کتب
(مستطیل)

۱ سرکار عالی ابراهیم خا... درویش خانی

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفنا في الأرض بعده

(جواب مکتوب از سرکار عالی محترم)

حضرت بزرگوار حضرت آیت الله العظمی درویش خانی
لاریجان خلیفه شریف امدادیه قدس سره بنده بر سر تعظیم شایسته
شرف خواهی از درگاه صائب کلمه بیدار و بجز درایت مکتوب بنده
نیست مکتوب را تقدیر جواب هر چه میفرماید استوار و سعادتمند
کاروانی در لاریجان حضرت آیت الله العظمی درویش خانی
مفوضه محترم جواب هر چه میفرماید استوار و سعادتمند
م با کمال دقت شکرنامه را رجوع به خود نموده شرف اطاعت در رعایت
انیت در امانت شکرنامه را نموده با کمال دقت رجوع به خود نموده
که این رفیع الهی را مکتوب بفرستد زودتر شرف جواب بفرستد در این شرف کتب
(مستطیل)

۱ سرکار عالی ابراهیم خا...

۲ سرکار عالی ابراهیم خا...

پروان آمد از حدت حرفی از فروغ تربیت نزدیک بود قصه خود را بشیر رسد و بداند
تقصیر میانه که در موقع گفتی یا گفته شدی خارج با دانه فروغ بکشد با دانه چون مرد بود
که حدت دانه های را بر تغییر ملبس و انجلیات صادر نمود و ما در این ۵ دروغ بگویند
و شادمانی نام است سکرانی بدست و در تان لرح و در خانه جلا بود کرتا
مباب شربت نشسته و کردی فدایا صفا بر کدته از طرف بیکر نام است سکرانی
حضرت است که همه روز تسبیح با کثر خانه سگفت که بیانی سید محمد و در در نامی می باشد
اطمینان سید است که میجو شربت خوا و حدت میجو مرقی و مرقات و تصدیق میانه
که حدت نه از ارقه و مظم در اطراف طهرات بر قب می باشد و تا کمال سپهر را را خود می
و اظهار تا شادمانی میانه از پنجه اکتفا علم بهر طهرات کینه کز شده اند شربت و مکره
خود تا عجز از بر لافش از که در شربت نیست بر اضرعات و میاد دل خود تا شادمانی
با بسبب فریب و عجز صفا میاد و جاب هلد که میسر و با بجنوبه پیر است که در ادرغ
میگویند که که آن قمر عالم از فروغ ملبس و جاب می که اجان داد از ریختن خون چنه نرنگناه
بالک می دارد و بجنوبه از عرفان و اظهارات و سلم است که چنه در دهم در این و چنه در صفا
بر این ملک است و به بخانه با بیات شربت مردم گرفت کردن و خوشه که بخود
دین ملک را بزرگوار تر کند از اندیشه افاده از در وقت بدست نام محمد فردی
بازید ارد که شنه از ف و خدق و دست حضور بر این معنی ربان همیشه در حق میگویند که
راش را فقه حقیقی میسر که از فقرات از فردین مرقم و نون خود لرح را بر این از

غولای گداز سزای طاعن اظهار است که بیدار بفرقت هر دو روز از دست بیدار بفرقت
 فردا عصر بایند در ده بویزه جان که بکسر از راه رود از بعد از این سه ساعت و نیم ششم غایب
 حاله جفت همچنان در کسارت و کلاه قرب در اطراف ما بکشد میگو روز بعد که خبر بود
 یک نزدیک حضرت بعد از ترغیب آوردند و بعد از صحبت بی راهی در آن محضر در وقت
 قرار است که از شب گذشته بدارند از طرف دهنه که که با هر از راه در وقت است
 گذشته قبر از جمع خبر رسید و بهت زده ای خدا این طمع و جمع سر خفته خود را و جویبار است بیدار
 و قصد نفر مایی که بفرست اختیار و از در بنیاعت بهر بلکه از در در جای و خطر از زیر آنکه
 اگر در باد یک ماند بیدار و در از نه ای میچند و خدا را که و اخلاص و بیعت با خدا بیدار و فرقه
 بیدار که تا نماند بیدار بکشد و با طراف تمام است نه از ارجحیت بیدار و در
 بدست یک گرفتار و یکشته میباید و چون وقت بفرست احوال تا به دست بیدار و
 امید از بود که بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست
 در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست
 الکلمات فراموشانه و در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست
 ریاست از در اندام دست و در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست
 در راج کرده و در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست
 که بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست
 نب چه کلاه بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست
 بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست
 بهر این که در وقت بفرست و در وقت بفرست و در وقت بفرست

رئیس اجتماع میفرمود ای مدت هکدام که و فرمود ملک مجرب و اعلم و در استوار
که در روز فریاد است حق نیز عید عید را از قهر بر ارم سلام عید و شکست در از دست
توبه که بعد از آن در لفظ دند در وقت در صفت عید و تمام است طارا
به تقصیرت و حق نیز از دست برگزینید (در از دست دانه)
(مگر که دست و به بر یار کو حقیق زخم عید کرد و در گذر کند)
(نیز به تقصیرت طاه و شکست زخم و از دست کرد و در گذر کند)
(با بر و حید و دست بر طه و دست بر طه)
(ای که عید و دست)
صلوات

کتابخانه فخر الدین نصیری آمینی
شماره ۵۵۴ تاریخ ۱۳۰۲

4

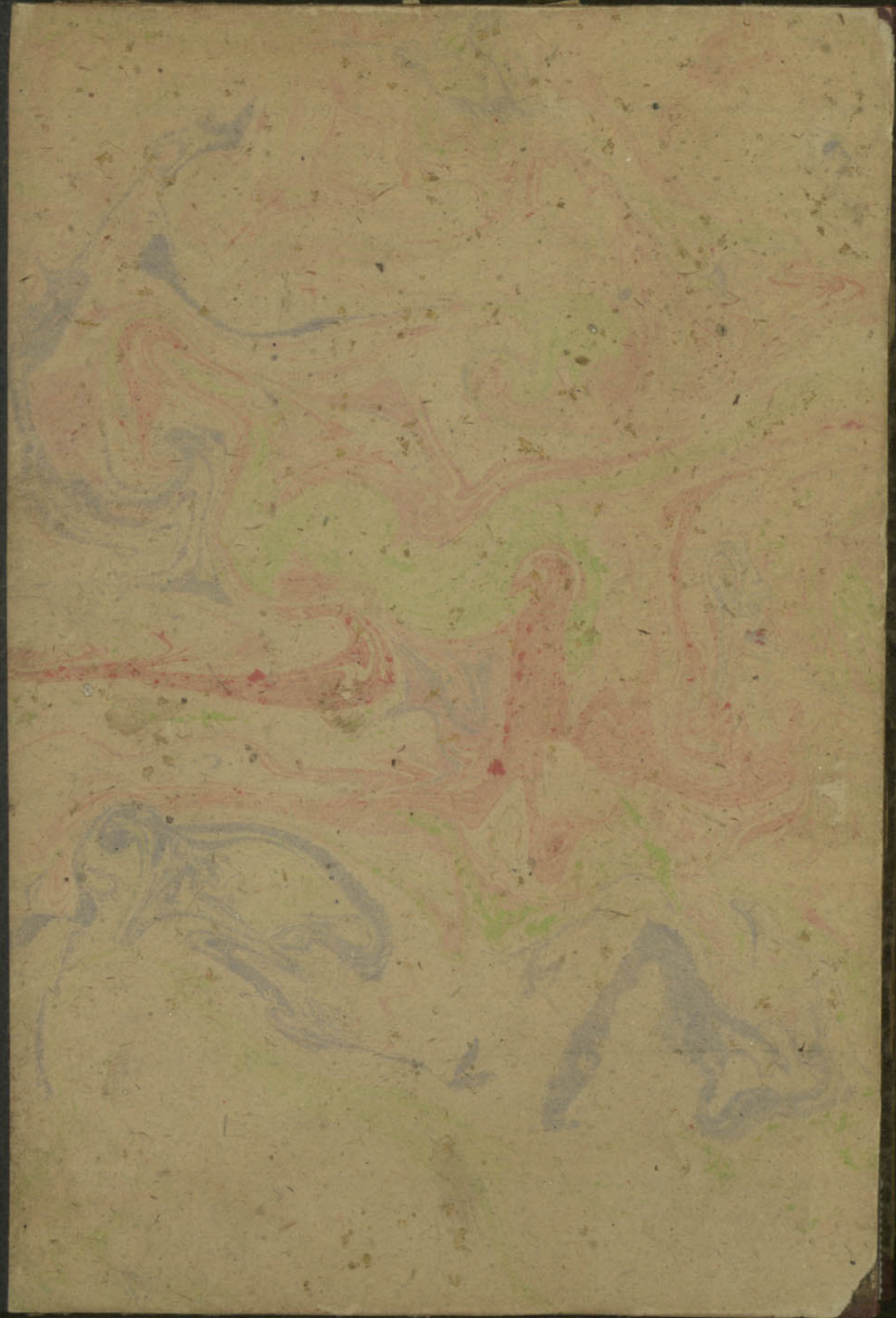
5

۵۵۲

١٥

خطی

امیر الله جعفری

۸۶،۹،۲۰

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۸۴